

буйни рѣки: Ломъ и Стакевска. Тѣ се събиратъ току подъ Фолковецъ. При самитѣ магазини тече Стакевска рѣка, която се минава по грамаденъ камененъ мостъ. Така Фалковецъ въ сжщностъ е една стратегична тѣснина между страшно буйната Стакевска рѣка и свишенитѣ до небе фалковски скали. И затова тукъ е страшилището (до вчера!) на селата околорѣстъ: българскиятъ полицейски участъкъ. Накървавили се хората на „калъчката“ презъ изтеклитѣ мѣтни години и сж просто бѣснѣли, наистина бѣснѣли! Държали сж селскитѣ кервани съ часове и който отъ селенитѣ ги загледвалъ накриво, отвлечали го въ тъмната изба на участъка. Ето сцена: Борисъ Русинъ (младиятъ дружбашъ отъ Върбовчецъ, който въ самитѣ дни на кланетата за явилъ на „чеката“ въ Бѣлоградчикъ, че и „живъ да го пекатъ пакъ е дружбашъ“) ималъ нива до Фалковецъ и дошелъ въ ранни зори да я оре. Борисъ не е само твърдъ партизанинъ, а е и характеренъ семейникъ: не пие, не се кара съ никого (не е буенъ), правдивъ е и е добросърдеченъ. Та — почналъ Борисъ да оре нивата си. Но забелязали го отъ участъка, повикали го го ужъ на нѣкакъвъ „разпитъ“ и го пуснали веднага. А следъ малко, тъкмо когато е почналъ Борисъ пакъ да оре, повикали го наново: имало и друга „преписка“, по която трѣбвало да го разпитатъ. Така се е почнала явна гавра съ бедния дружбашъ: презъ 5, презъ 10 минути викатъ го въ участъка на „разпитъ“ все за нови и нови „преписки“. Гледали хората отъ магазинитѣ и кри-